

ὁριμάνσεως: Ἐβρεξε ἀπάνω ὅς τὸ γαλάτισμα τοῦ στα-
ριοῦ Ἦπ. Κέρκ.

γαλατικόν τό, Πόντ.

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. ἐπιθ. γαλατικός.

Προϊόν τῆς γαλακτοκομίας, ὅσον βούτυρον, τυρὸς κττ.

γαλατίλα ἡ, σύννηθ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γάλα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίλα.

Ἡ ἰδιόζουσα τοῦ γάλακτος ὁσμὴ: Τὸ μωρὸ μυρίζει
γαλατίλα τὸ στόμα του. Τὸ ποτήρι μυρίζει γαλατίλα. Συνών.
γαλατῆς (Ι).

* **γαλατίτης** ὁ, γαλίτης Κρήτ. Χίος γαλασίτης
Κρήτ. Χίος — Λεξ. Βλαστ. 457 ἄλασίτης Ρόδ. Θηλ.
γαλατίτα Πόντ. (Κολων.) γαλασίτα Πελοπ. (Μεσσ.) χα-
λασίτα Πελοπ. (Παππούλ. Πυλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γάλα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίτης.
Τὸ γαλίτης κατ' εὐθείαν ἀπὸ τὴν ὀνομαστικὴν.

1) Εἶδος μύκητος Κρήτ. Πελοπ. (Μεσσ. Παππούλ.
Πυλ.) Ρόδ. Χίος. Συνών. γαλασίτι. 2) Τὸ φυτὸν γα-
λατίτσα 2, ὁ ἰδ., Πόντ. (Κολων.)

γαλατίτσα ἡ, Παξ. Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Ὁφ.
Σούρμ. Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γάλα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-ίτσα.

1) Γάλα Πόντ. (Σούρμ.) 2) Ἀγριόχορτον ἔχον γα-
λακτώδη ὁπὸν ἐνθ' ἄν. Συνών. *γαλατίτης 2, γαλα-
χτίτα, γαλαχτίτσα. Πβ. γαλασίτα. 3) Ὁ γαλα-
κτώδης καρπὸς τοῦ ἀραβοσίτου Πόντ. (Ὁφ.)

γαλατοβούτυρο τό, ἀμάρτ. γαλατόβουτ'ρο Θράκ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γάλα καὶ βούτυρο.

Γνήσιον βούτυρον ἐκ γάλακτος κατ' ἀντίθεσιν πρὸς
τὸ τεχνητὸν ἐκ λιπιδῶν οὐσιῶν.

γαλατοδάμαλο τό, ἀμάρτ. ἄλατοδάμαλο Νάξ. (Ἀ-
πύρανθ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γάλα καὶ δαμάλι.

Μόσχος τοῦ γάλακτος μικρὸς θηλάζων ἔτι.

γαλατόθρεβος ἐπίθ. ἀμάρτ. γαλατόθρεβος Πόντ.
(Ἰμερ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γάλα καὶ τοῦ ρ. θρέβω, δι' ὃ ἰδ. θρέφω.

Ὁ θρεμμένος μὲ γάλα.

γαλατόκαδη ἡ, Πελοπ. (Μαζαίικ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γάλα καὶ κάδη, δι' ὃ ἰδ. κάδος.

Κάδος ἐντὸς τοῦ ὁποίου κτυποῦν τὸ γάλα πρὸς ἐξα-
γωγὴν τοῦ βουτύρου.

γαλατοκαλύβα ἡ, ἀμάρτ. γαλατονκάλ'βα Στερελλ.
(Ἀκαρναν.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γάλα καὶ καλύβα.

Ἡ ἐν τῷ ποιμνιοστασίῳ κατασκευαζομένη καλύβη,
εἰς τὴν ὁποίαν διαμένει ἡ τυροκόμος.

γαλατοκολόκυνθο τό, ἀμάρτ. γαλατοκολόγκυνθον
Πόντ. (Χαλδ.) γαλατοκολόγκυνθον Πόντ. (Χαλδ.) γαλο-
κολόγκυνθον Πόντ. (Ἀμισ. Κοτύωρ. Ὁφ. Τραπ. Χαλδ.)
γαλοκολόγκυνθον Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γάλα καὶ κολοκύθι, παρ' ὃ καὶ κο-
λογκύθ' καὶ κολογκύθ'. Τὸ γαλοκολόγκυνθον κατ'
εὐθείαν ἀπὸ τὴν ὀνομαστικὴν.

Φαγητὸν ἀπὸ κολοκύνθην καὶ γάλα. Συνών. γαλα-
τοφάει 2.

γαλατοκορφή ἡ, Λεξ. Αἰν.

Ἐκ τῶν οὐσ. γάλα καὶ κορφή.

Τὸ πῖαρ τοῦ γάλακτος, τὸ ἀπὸν ἀπάνω, ἡ κορυφή.

γαλατοκουλουρίδα ἡ, ἀμάρτ. γαλατοκουλ-λδου-
ρίδα Ρόδ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γάλα καὶ κουλουρίδα.

Φαγητὸν ἀπὸ σπιτήσια μακαρονάκια καὶ γάλα.

γαλατοκούλουρο τό, Κρήτ. κ. ἄ. — Λεξ. Αἰν.

Ἐκ τῶν οὐσ. γάλα καὶ κουλούρι. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

Κολούρι ζυμωμένον μὲ γάλα.

γαλατολεκανίδα ἡ, Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γάλα καὶ λεκανίδα.

Λεκάνη πῆλινη ἀπλωτή, εἰς τὴν ὁποίαν τίθεται τὸ
γάλα διὰ νὰ σχηματισθῇ τὸ πῖαρ.

γαλατομανίτης ὁ, Σκυρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γάλα καὶ μανίτης, δι' ὃ ἰδ. ἀμανίτης.

Εἶδος μύκητος λευκοῦ.

γαλατόμαντρα ἡ, Χίος.

Ἐκ τῶν οὐσ. γάλα καὶ μάντρα.

Μάνδρα γαλακτοφόρων αἰγοπροβάτων.

γαλατομπούρικο τό, κοιν. γαλατομπούρεκο πολ-
λαχ. γαλατομπούρουκο Ζάκ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γάλα καὶ μπουρέκι.

Γλύκισμα ἀπὸ φύλλα ζύμης, ἐντὸς τῶν ὁποίων τίθε-
ται κρέμα ἀπὸ γάλα, ἀλεύρι καὶ βούτυρο, περιχέομενον
μὲ σιρόπι ἀπὸ ζάχαριν.

γαλατομυζήθρα ἡ, Ρόδ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γάλα καὶ μυζήθρα.

Μυζήθρα παρασκευαζομένη μὲ πυτιὰ ἀπὸ γάλα.

γαλατόπετρα ἡ, Ἄνδρ. Κάμπ. Κῶς Σκυρ. κ. ἄ.
γαλατόπετρα Κυκλ. Χίος ἄλατόπετρα Νάξ. (Ἀπύρανθ.)
γαλαχτόπετρα Κεφαλλ. γαλόπετρα Θήρ. κ. ἄ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γάλα καὶ πέτρα. Διὰ τὸ γαλαχτόπε-
τρα ἰδ. γαλατερός - γαλαχτερός. Τὸ γαλόπετρα κατ'
εὐθείαν ἀπὸ τὴν ὀνομαστικὴν.

1) Εἶδος λίθου λευκοῦ ἢ ἄλλου μὲν χρώματος, ἔχον-
τος δὲ φλέβας λευκάς, τὸν ὁποῖον συνήθως ἀναρτοῦν
ἐκ τοῦ λαιμοῦ τῆς ἀρτιτόκου γυναικὸς διὰ νὰ κατε-
βάσῃ πολὺ γάλα Ἄνδρ. Θήρ. Κάμπ. Κεφαλλ. Κυκλ.
Κῶς Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Σκυρ. Χίος κ. ἄ. Συνών. γα-
λατοῦσα. Πβ. γαλατόχαντρα. 2) Εἶδος χάνδρας
χρώματος κυανοῦ ὑπολεύκου χρησιμοποιομένου ὡς πε-
ριάπτου κατὰ τῆς βασκανίας ἀγν. τόπ.

Γαλατόπεφτη ἡ, Κύθν. Σκυρ. Γαλατοπέφτ' Μύκ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γάλα καὶ Πέφτη.

Ἡ ἡμέρα Πέμπτη τῆς Ἀναλήψεως, κατὰ τὴν ὁποίαν
εἰς μὲν τὴν Μύκονον καὶ Σκυρον οἱ ποιμένες διανέμουν
δωρεὰν τὸ ἀμελγόμενον γάλα, εἰς δὲ τὴν Κύθνον τὸ μα-
γειρεύουν καὶ παρασκευάζουν χόνδρους.

γαλατοπίθαρο τό, ἀμάρτ. γαλατοπιθάρου Λήμν.

Ἐκ τῶν γάλα καὶ πιθάρι.

Ὁ λέβης ἐντὸς τοῦ ὁποίου πῆζουν τὸ γάλα καὶ κά-
μνουν τυρί.

γαλατόπιττα ἡ, σύννηθ. γαλατόπ'ττα βόρ. ἰδιώμ.
γαλόπιττα πολλαχ. γαλόπ'ττα πολλαχ. βορ. ἰδιωμ.

Ἐκ τῶν οὖσ. γάλα καὶ πίττα. Τὸ γαλόπιττα ἐκ τῆς ὀνομαστικῆς.

- 1) Πλακοῦς ἐκ γάλακτος καὶ ῥῶν συνήθως ἐνθ' ἄν.
- 2) Μετων. νεᾶνις ἔχουσα λευκὸν δέσμα Ἦπ.

γαλατοπράσινος ἐπίθ. (Ν. Ἔστ. 12.924).

Ἐκ τοῦ οὖσ. γάλα καὶ τοῦ ἐπίθ. πράσινος.

Ὁ ἔχων χροῶμα πράσινον καὶ λευκάζων.

γαλατοτριψιάνα ἡ, Στερελλ. (Παρνασσ.)

Ἐκ τῶν οὖσ. γάλα καὶ τριψιάνα.

Ἐδεσμα ἐκ γάλακτος μετὰ τετριμμένου ἐν αὐτῷ ἄρτου. Συνών. γαλατοφάει 3, γαλατόψωμο.

γαλατοτύρι τό, Λεξ. Αἰν. γαλατουτύρ Στερελλ. (Εὐρυταν. κ. ἄ.)

Ἐκ τῶν οὖσ. γάλα καὶ τυρί.

Εἶδος τυροῦ γινομένου διὰ τῆς βράσεως τοῦ γάλακτος τοῦ παραγομένου κατὰ τὸν χρόνον, καθ' ὃν ἐλαττοῦται ἡ παραγωγή αὐτοῦ, τῆς πήξεως γινομένης ἀνευ πυτιάς.

γαλατούδα ἡ, Λυκ. (Διβύσσ.)

Ἐκ τοῦ οὖσ. γάλα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - οὐδα.

Τὸ φυτὸν φλόμος (verbasum) τῆς τάξεως τῶν γρομφαδιωδῶν (scrofulariaceae).

γαλατούδι τό, ΠΓενναδ. Γεωργ. γλωσσάρ. 13 γαλατούδ' Θράκ. (Αἰν.)

Ἵποκορ. τοῦ οὖσ. γάλα διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - οὐδι.

1) Ὀλίγη ποσότης γάλακτος Θράκ. (Αἰν.): Ἐβγαφ' οὐδ' μ' νὰ φὰς γλυκὸ γλυκὸ γαλατούδ' (ἐκ παραμυθ.)

2) Ἡ δευτέρα ἀποδερμάτωσις τοῦ μεταξοσκώληκος ΠΓεννάδ. ἐνθ' ἄν.

γαλατούνα ἡ, Κύπρ. (Γερμασ.)

Ἐκ τοῦ οὖσ. γάλα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - οὐνα.

Ἀγριόχορτον ἐδώδιμον. Συνών. γαλατούνι.

γαλατούνι τό, Κύπρ. (Γερμασ.)

Ἐκ τοῦ οὖσ. γάλα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - οὐνι.

Γαλατούνα, ὁ ἰδ.

γαλατουρίζω ἀμάρτ. γαλατουράου Εὐβ.

Ἐκ τοῦ οὖσ. γάλα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - ουρίζω καθὼς καὶ ἀλεθουρίζω, γγαλουρίζω, κλαουρίζω, φεγγουρίζω κττ.

Κατεβάζω, παράγω πολὺ γάλα.

γαλατούσα ἡ, Κύπρ. Κῶς Μεγίστ. Πάρ. Πόντ. (Οἰν.) Ρόδ. Σῦρ. κ. ἄ. γαλατούσα Πόντ. (Κοτύωρ.) γαλοῦσα Κρήτ. Κύθν. Σῦρ. κ. ἄ. — Λεξ. Περίδ. Βλαστ. 392.

Ἐκ τοῦ οὖσ. γάλα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - οῦσα. Τὸ γαλοῦσα κατ' εὐθείαν ἐκ τῆς ὀνομαστικῆς. Τὸ γαλατούσα κατ' ἐπίδρασιν τοῦ συνων. γαλατσίδα.

1) Ἡ ἔχουσα πολὺ γάλα Κύθν. Κύπρ. Μεγίστ. Πάρ. Ρόδ. Σῦρ. κ. ἄ. — Λεξ. Περίδ. Βλαστ. ἐνθ' ἄν.: Ἡ δεῖνα εἶναι πολὺ γαλοῦσα καὶ χορταίνει τὸ παιδί γάλα Σῦρ. Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπώνυμον τῆς Παναγίας, Παναγία ἡ Γαλατούσα ἡ δι' ἐπικλήσεως τῶν γυναικῶν πληροῦσα τοὺς μαστοὺς αὐτῶν δι' ἀφθόνου γάλακτος Κύπρ. Ρόδ. Καὶ ὡς τοπων. Γαλατούσα Κύθηρ. 2) Φυτὸν παράγον γαλακτώδη ὀπὸν, γαλατσίδα Πόντ. (Κοτύωρ.) Ρόδ. 3) Ὁ νωπὸς καὶ γαλακτώδης καρπὸς τοῦ ἀραβοσίτου Πόντ. (Οἰν.) 4) Λίθος γαλακτόχρους ἢ ἔχων φλέβας γαλακτόχρους χρησιμεύων ὡς περιόπτιον εἰς τὸ στηθὸς τῶν θηλαζουσῶν γυναικῶν διὰ νὰ ἔχουν ἀφθόνον γάλα Κρήτ. Κῶς. Συνών. γαλατόπετρα 1. Πβ. γαλατόχαντρα.

ναϊκῶν διὰ νὰ ἔχουν ἀφθόνον γάλα Κρήτ. Κῶς. Συνών. γαλατόπετρα 1. Πβ. γαλατόχαντρα.

γαλατοφάει τό, Πόντ. (Ἀμισ. Χαλδ. κ. ἄ.) γαλοφάει Πόντ. (Οἰν. Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.)

Ἐκ τῶν οὖσ. γάλα καὶ φαεῖ. Τὸ γαλοφάει κατ' εὐθείαν ἐκ τῆς ὀνομαστικῆς.

1) Τὸ κοινὸν ἔδεσμα ρυζόγαλο Πόντ. (Ἀμισ.) 2) Φαγητὸν παρασκευαζόμενον ἀπὸ κολοκύνθην, ἡ ὁποία βράζει μὲ γάλα Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.) Συνών. γαλατοκολόκυθο. 3) Ἐδεσμα ἐκ γάλακτος μετὰ τριμμένου ἐν αὐτῷ ἄρτου Πόντ. (Οἰν.) Συνών. γαλατοτριψιάνα, γαλατόψωμο.

γαλατοχάβιτζον τό, Πόντ. (Ἱμερ.)

Ἐκ τῶν οὖσ. γάλα καὶ χαβίτζιν.

Ἐδεσμα ἀπὸ ἀλεύρι καὶ γάλα.

γαλατόχαντρα ἡ, ἀμάρτ. γαλόχαντρα Στερελλ. (Παρνασσ.)

Ἐκ τῶν οὖσ. γάλα καὶ χάντρα. Τὸ γαλόχαντρα ἀπὸ τὴν ὀνομαστικὴν.

Ὑαλὸς λευκὴ καὶ διάτρητος, τὴν ὁποίαν φέρουν αἱ γυναῖκες ὡς περιόπτιον διὰ νὰ αὐξηθῇ τὸ γάλα τῶν. Πβ. γαλατόπετρα 1, γαλατούσα 4.

γαλατόχοιτρο τό, Ἰων. (Σμύρν.) γαλόχοιτρος ὁ, Κρήτ. (Μονοφάτ.) Πόντ. (Οἰν.)

Ἐκ τῶν οὖσ. γάλα καὶ χόντρο < χόντρος. Τὸ γαλόχοιτρος κατ' εὐθείαν ἀπὸ τὴν ὀνομαστικὴν.

1) Ζύμη ἐξ ἀλεύρου καὶ γάλακτος, ἥτις τριβομένη γίνεται ὁ λεγόμενος τραχανᾶς Ἰων. (Σμύρν.) β) Χονδροκομμένος σῖτος ζυμωθείς μὲ γάλα Κρήτ. (Μονοφάτ.)

2) Τὸ κοινὸν ἔδεσμα ρυζόγαλο Πόντ. (Οἰν.)

γαλατόχορτο τό, γαλαχτόχορτο Ἀττικ. γαλατόχορτον Κύπρ. γαλατόχορτο Σκῦρ. — ΝΠολίτ. Παραδ. 2, 647 — Λεξ. Αἰν. γαλατόχορτον Θεσσ. Στερελλ. (Παρνασσ.) γαλατσόχορτο Κέρκ. κ. ἄ. — ΝΠολίτ. Ποραδ. 2, 647 — ΠΓεννάδ. 218 γαλόχορτον Κύπρ. γαλόχορτο Ἦπ. — ΝΠολίτ. ἐνθ. ἄν. ΠΓεννάδ. ἐνθ' ἄν. — Λεξ. Βλαστ. 473 γαλόχορτον Θεσσ. Μακεδ. κ. ἄ.

Ἐκ τῶν οὖσ. γάλα καὶ χόρτο. Τὸ γαλατσόχορτο διὰ τὸ γαλατσίδα. Τὸ γαλόχορτο κατ' εὐθείαν ἐκ τῆς ὀνομαστικῆς.

Διάφορα φυτὰ ἔχοντα ὀπὸν γαλακτώδη. Πβ. γαλατσίδα.

γαλατοχυλόπιττα ἡ, ἀμάρτ. γαλοχυλόπιττα Πελοπν. (Ἀργολ. Οἰν.)

Ἐκ τῶν οὖσ. γάλα καὶ χυλόπιττα. Τὸ γαλοχυλόπιττα κατ' εὐθείαν ἐκ τῆς ὀνομαστικῆς.

Συνήθως κατὰ πληθ. γαλοχυλοπίττες, οἰκιακὸν παρασκεύασμα ἐξ ἀλεύρου, γάλακτος καὶ ἀβγῶν.

γαλατόψωμο τό, ἀμάρτ. γαλόψωμον Πόντ. (Σάντ. κ. ἄ.) γαλόψωμο Ἦπ. γαλόψωμον Ἦπ.

Ἐκ τῶν οὖσ. γάλα καὶ ψωμί. Τὸ γαλόψωμον κατ' εὐθείαν ἐκ τῆς ὀνομαστικῆς.

Γαλατοφάει 3, ὁ ἰδ.

γαλαστήθρα ἡ, Εὐβ. (Κάρυστ. Πλατανιστ.) Νάξ. Πελοπν. (Ἀχαΐα Καλάβρυτ. Κορινθ. Σουδεν. Τρίκκ.)

Ἐκ τοῦ οὖσ. γαλατσίδα, εἰς ὃ ὑπεισῆλθεν ἡ παραγωγικὴ κατάλ. - ἡθρα ἀντὶ τῆς - ἰδα. Πβ. καὶ γαλατσῖνα καὶ γαλατσοῦδα

Τὸ φυτὸν γαλατσίδα, ὁ ἰδ.

